

технологій їх виготовлення, питань безпеки вакцин, встановлення стандартів їх схвалення, розширення календаря щеплень тощо.

Як приклад важливості вирішення цього питання можемо навести вакцинацію населення земної кулі від коронавірусу. За визначенням фахівців, це наймасштабніша і найбільш комплексна логістична операція у світі. Достатньо підкреслити, що в межах програми світової вакцинації передбачалось доставка понад 10 млрд. доз вакцин, перевезення понад 200 тис. палет вантажів і здійснення 15 тис. авіап перевезень.

Враховуючи значущість та складність такої системи, а також обмежені ресурси національних систем охорони здоров'я, вкрай важливим є забезпечення відповідальності усіх вимог щодо транспортування та зберігання вакцин, своєчасного попередження та мінімізування ризиків виникнення побічної дії. Особливо значущим є дотримання непорушності холодового ланцюга та температурного моніторингу на всіх етапах постачання.

Таким чином, найближчим часом будуть актуальними для вирішення такі питання, як: удосконалення процесів постачання, надходження, зберігання та реалізації вакцин, а також дослідження пов'язані з вирішенням питань прогнозування обсягів продажу і оптимізації формування товарних запасів.

ДОСЛІДЖЕННЯ НОРМАТИВНО-ЗАКОНОДАВЧОЇ БАЗИ В СФЕРІ ЕКОЛОГІЧНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ ФАРМАЦЕВТИЧНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ

Гладцінова О.Ю., Сагайдак-Нікітюк Р.В.

Національний фармацевтичний університет, м. Харків, Україна

gladcinovaelena@gmail.com

У сучасних умовах будь-який суб'єкт господарювання повинен впроваджувати в свою господарську діяльність екологічний менеджмент, що

зумовлено забрудненням навколишнього природного середовища. Особливо, якщо це стосується фармацевтичних організацій, діяльність яких спрямована на покращення стану здоров'я нації, тому вони не повинні наносити шкоду населенню через негативний вплив на природне середовище.

За офіційними даними, екологічно чистою в Україні вважається лише 6 % її території. Забруднення повітря, води, ґрунту, продуктів харчування, вплив техногенних факторів, антропогенне порушення, недосконала система утилізації екологічно небезпечних відходів, зростання екологічних ризиків, нераціональне використання природних ресурсів призводять до появи різних захворювань населення. За даними ООН, до 33 % зареєстрованих у світі захворювань прямо пов'язані з низькою якістю середовища існування людини.

Вивчення досвіду розвинених країн свідчить, що необхідною умовою успішної реалізації державної екологічної політики на всіх рівнях (національному, регіональному та локальному) є наявність структурованої та узгодженої нормативно-законодавчої бази в сфері екології, впровадження якої дозволить у випадку реалізації цих актів попередити негативні наслідки та мінімізувати загрозу екологічної безпеки для країни.

Для досягнення максимального ефекту фармацевтичним організаціям в реалізації екологічної політики держави необхідно здійснювати державне регулювання економіко-екологічних аспектів господарської діяльності.

Для ефективного нормативно-правового регулювання екологічного менеджменту необхідно розглядати його як систему, що функціонує на міжнародному, державному та локальному рівнях.

Нормативно-правові документи, що регламентують екологічну політику, поділяються на закони України, кодекси й настанови Уряду України; санітарні норми та правила; будівельні норми та правила; стандарти й технічні умови; норми та правила обігу небезпечних речовин і роботи на небезпечних об'єктах.

Основним законодавчим документом, який регламентує діяльність з охорони довкілля, є Закон України «Про охорону навколишнього природного середовища».

Варто зазначити, що на міжнародному рівні регулювання екологічного менеджменту здійснюється за допомогою міжнародних стандартів, розроблених Міжнародною організацією стандартизації ISO. Ці стандарти екологічного менеджменту спрямовані на забезпечення компаній елементами ефективної системи екологічного менеджменту, які можна поєднувати з іншими елементами загальної системи менеджменту підприємств з метою сприяння досягненню цілей його екологічної політики. Ці стандарти є добровільними та містять чіткі практичні рекомендації.

На локальному рівні екологічна політика фармацевтичних підприємств зводиться безпосередньо до визначення цілей екологічного менеджменту та його основних завдань, розробка власних нормативів в галузі екологічного менеджменту та підвищення ефективності виробництва з урахуванням екологічної складової.

Отже, нормативно-правова база екологічного менеджменту достатньо широка і охоплює міжнародний, національний і локальний рівні. Проте в чинному законодавстві України є багато невідповідностей та декларативних положень, які потребують усунення та конкретизації задля досягнення цілей екологічної політики держави.